

Gebrande aarde

Interview met Hans van Duyn

Hans van Duyn in atelier

Het atelier van Hans van Duyn bevindt zich in het souterrain van Bertram Interieur Architectuur in Noordwijk. Hij is al jaren bevriend met de eigenaar en zijn schilderijen hangen door de hele zaak. Hans is een enthousiast verteller over zijn werk en inspiratiebronnen. Op de tafel ligt een groot stuk karton waarop hij allerlei ingevingen noteert. We kwamen zijn werk een paar jaar geleden tegen op een expositie in Haarlem en eind 2016 in Leiden bij Galerie Van Haeften. Zijn manier van schilderen is de afgelopen jaren iets veranderd. Hij is wat vrijer geworden, gebruikt wat minder kleur en laat meer aan het toeval over. De werken ontstaan en hij laat ze zo.

Door Lizan van Dijk & Ruud Vermeer

Hij werkt op houten panelen, beplakt met jute, waar hij vervolgens allerlei ander materiaal op aanbrengt met behulp van water en bindmiddel. Er ontstaan schiftingsprocessen die een onderdeel van het werk worden.

“Ik gebruik juten bollenzakken en voeg er aarde, zand en klei aan toe. Er zitten soms takken en boombladen op. In de regel gebruik ik watervast triplex als ondergrond omdat de panelen vaak zwaar worden. De achterkant verstevig ik met een betimmering zodat het paneel niet kan kromtrekken. Ik gebruik onder andere champagnekrijt dat ik oplos in water, standolie en caseïne. Het geeft een soort stopverfeffect. Ik wil er in kunnen krasen waardoor er een extra laag ontstaat.”

In de ruimte van Bertram zien we ook werken met rood aan de muren. Hans gebruikt die kleur bij uitzondering. Het zijn werken die hij maakt voor anderen, voor een speciale gelegenheid.

Hans heeft de lerarenopleiding tekenen aan de Vrije leergangen in Amsterdam gedaan en daarna de Koninklijke Academie in Den Haag.

Hij vertelt over zijn deelname aan de Kunstweek 2016, die altijd in de eerste week van november in Noordwijk wordt gehouden. Hij vindt dat hij te niet te klagen heeft over expositiemogelijkheden. Hij wordt regelmatig gevraagd om zijn werk te tonen. Naast de tijdelijke exposities heeft hij al jaren een vaste plek bij Bertram in Noordwijk, European Makers Gallery en Art Fusion Gallery in Amsterdam.

Vlaanderen

Via Galerie Bellas Artes in Zeeland kwam hij met zijn werk in België terecht, waar hij aan een kunstroute in Mechelen meedeed.

“Een prachtig stadje! Nog niet zo aangetast door het toerisme. Het centrum daar maakte een wat verloederde indruk, maar ze zijn nu hard bezig het op te knappen. Mechelen heeft meer historische panden dan Brugge.

Ik exposeerde ook in Leke en Kortemark, vlakbij Diksmuide. In het gebied waar tijdens de Eerste Wereldoorlog zwaar gevochten is. Dat maakte veel indruk op me. Te weten dat er zoveel mensen zijn gesneuveld en dat ze er nog steeds granaten uit de grond halen. Er staat daar geen huis meer van vóór 1920.

Ik exposeerde in oude vlas- en aardappelschuren en verwerk de indrukken die ik er opdeed in hetgeen ik maak. Het is ook de associatie met het aanbrengen en weer weghalen van verschillende lagen.

Altijd stralend stiltepunt

Verloren gewaande beelden

Kunst
heeft
altijd
iets
religieus

Achter draden in blauw

Diaspora

Zijn werk doet denken
aan een palimpsest

Wachten op blauw

Het gaat me ook om de stilte en tijdloosheid. De melancholie dat er zoveel verdwenen is."

In de Westhoek is veel belangstelling voor kunst. Kunstenaars zoals Vermeersch en Permeke horen in het Vlaamse land thuis en worden er in ere gehouden. Hans heeft zich ook verdiept in de Vlaamse geschiedenis en ontdekte hoe gevoelig het onderwerp van het nationalisme daar nog is. In de Eerste Wereldoorlog waren de Vlaamse jongens de soldaten, het kanonnenvoer, en de Walen de officieren, die rustig ver achter het front zaten.

Titels

We vinden de titels van zijn werken op labels die hij aan een touwtje onderaan zijn werk heeft bevestigd. Vroeger gaf hij zijn werk alleen nummers, maar hij vindt het boeiender om ze titels mee te geven, niet als verklaring maar als onderdeel van het werk zelf.

Er was één werk, *Ontnomen land*, dat gekocht werd door een van oorsprong Koreaanse vrouw die in Nederland woont. Het deed haar denken aan haar eigen situatie.

Veel van zijn titels verwijzen naar iets in de geschiedenis. Zo kwam *Verzonken in perkament* als associatie met een uitspraak van iemand die zijn werk vergeleek met een palimpsest. Dat is een hergebruikt stuk perkament waarop de oorspronkelijke tekst was weggeschraapt en toch net leesbaar bleef.

Boom van onschuld verwijst naar de bomen die in het Hof van Eden stonden. Tegelijk doet het werk soms ook denken aan luchtfoto's waarop nog contouren zichtbaar zijn van sinds lang verdwenen wegen en gebouwen.

"Kunst heeft altijd iets religieus. Ik ben geboeid door het vroege christendom en wil weten waar godsdienstige gebruiken vandaan komen. Het is de diepere betekenis die me boeit zoals bijvoorbeeld bij iconen. Kunst is voor mij een terugzoeken in het verleden; we zijn iets kwijtgeraakt."

Meer werk van Hans van Duyn is te zien op zijn website:
<http://www.vanduyunkunst.nl>

Verder is het permanent te zien bij
Bertram Interieur Architectuur,
Zeestraat 54 2201 KJ Noordwijk

Gesloten register

In perkament bezonken

Hans van Duyn voor *Gebrande aarde*, foto Lizan van Dijk